

בש"פ 4715/19 - חליל סועאד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4715/19

כבד השופט י' וילנر

לפני:

חליל סועאד

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי
(סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 על
החלטת בית המשפט המחויז ב חיפה במ"ת
19-03-4776, שניתנה על-ידי כב' השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה: י"ב בתמוז התשע"ט (15.7.2019)

בשם העורר:

עו"ד עלआאלדייעתאמנה

בשם המשיבה:

עו"ד סיגל בלום

החלטה

1. עրר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחויז ב חיפה (כב' השופט נ' סילמן) במ"ת 19-03-4776 מיום 7.7.2019, בגיןה הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. ביום 4.3.2019 הוגש נגד העורר ונאשם נוספים (להלן: הנאשם הנוסף; להלן ייחד: הנאשמים) כתוב אישום המיחס לעורר ביצוע של עבירות שוד בנסיבות מחמיירות, קליאת שוא ווניבאה מרכב או פירוק רכב. מכתב האישום עולה כי הנאשמים קשרו קשר עם אדם נוסף (להלן: الآخر) לגנבת מהחפר אשר הוכח באתר בנייה. אחד מן המתלונים שמר על המחפר בשעות הלילה, ושני המתלונים הנוספים הגיעו לשוחות במחיצתו במהלך השמירה. הנאשמים והאחר הגיעו לאתר הבניה, כשפניהם מכוסות בחלקו בכסוי בד, כאשר העורר אוחז בידו מפתח צינורות והשניים האחרים אוחזים במוט ברזל, בחפות שנחזה להיות אקדח ובסכין. הנאשמים והאחר צעקו על המתלונים, דחפו אותם ודרשו מהם למסור להם את הטלפונים הניידים שלהם, וכך הם עשו. בהמשך לכך, כלאו הנאשמים והאחר את המתלונים מכללה, והעורר החזק את הדלת סגורה במטרה לאפשר לשניים האחרים לגנוב חלקים מהחפר. השניים פירקו חלקים מהחפר וגנבו ממנו חלקים בשווי של 200,000 ש"ח. בהמשך לכך, שברו הנאשמים והאחר את חלונות המכולה ונמלטו מהמקום כשהם נושאים את חלקיהם מהחפר כמו גם את הטלפונים הניידים של המתלונים.

3. بد בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה, היא המשיבה בעניינו (להלן: המדינה), בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. במסגרת בקשהה טענה המדינה כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית להוכחת ביצוע העבירות על-ידי העורר, וכן כי קיימות עדויות מעזר של מסוכנות וшибוש הלייני משפט. בתוך כך, טוען כי נסיבות ביצוע העבירות מעידות על המסוכנות הרבה הנש��ת מן העורר לשלאם הציבור.

4. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 10.3.2019 הסכים העורר לקיום של ראיות לכואורה, וביקש להפנותו למסקירה מטעם שירות מבחן. בהחלטתו אשר ניתנה בתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי על עריכת מסקירה בעניינו של העורר.

5. ממסקורי שירות המבחן מיום 28.3.2019 ומיום 11.4.2019 עולה כי עובר לאיורים המתוארים בכתב האישום, העורר חווה קשיי בשמירה על תפקיד תעסוקתי תקין, דבר שהוביל לצבירת חובות כספיים על-ידי וגרם לריחוק ביןו לבין סביבתו הקרובה, אשר התקשתה לסייע לו והפעילה עליו לחצים בקשר עם חובותיו. עוד ציין שירות המבחן כי העורר נוקט בגישה הగנתית בכל הנוגע להליכים הפליליים המתנהלים כנגדו, ומתקשה להתבונן באופן ביקורתי על התנהלותו עצמה. בהקשר זה ציין שירות המבחן כי "רב הנסתור על הגלוי" בכל הנוגע לנסיבות מעזרו של העורר, ומכך ישנו קושי להעריך את רמת המסוכנות הנש��ת ממנו לשלאם הציבור. אשר לחילופת המעזר שהוצע על-ידי העורר - מעזר בית בביתה או בדירה בכפר סמוך בפיקוח אשתו, הוריו, אחיו ובני-דודיו (להלן: המפקחים) - שירות המבחן התרשם כי חלק מן המפקחים יתקשו למלא אחר תפקידם באופן שייאין את מסוכנותו של העורר לציבור. לאור האמור, ובשים לב לקשיי בהערכת מסוכנותו של העורר, נמנע שירות המבחן מהמלצת חד-משמעות בעניין שחרורו של העורר לחילופת מעזרו.

6. בהחלטתו מיום 15.4.2019 עמד בית המשפט המחוזי על חומרת המעשים המיוחסים לעורר ועל המסוכנות הנש��ת ממנו לשלאם הציבור. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי העורר אמן נעדר עבר פלילי, ואולם לא מתקיימים בעניינו "הטעמים המיוחדים" המצדיקים להסתפק במעזרו באיזוק אלקטרוני, כמוות סעיף 22(ב) לחוק המעזרים. לפיק, ובשים לב להיעדר המלצה מטעם שירות המבחן ולקיים בהערכת הסיכון הנש��ן מן העורר – הורה בית המשפט המחוזי על מעזרו של העורר עד תום ההליכים.

7. בהמשך לכך, ביום 5.5.2019 הגיע העורר בקשה לעיון חוזר, במסגרתה הציע חילופת מעזר בבית קרוביו בכפר

אעבילן, בפיקוחם של שני מפקחים נוספים על אלה שהוצעו קודם לכן (להלן בהתאם: הבקשה לעיון חוזר; המפקחים הנוספים). בית המשפט המחויז הורה על עירcitת תסוקיר משלים מטעם שירות המבחן אשר יבחן את החלופה המוצעת.

8. עוד צוין כי בדיעו שהתקיים בבית המשפט המחויז ביום 26.5.2019 חקר בית המשפט המחויז את המפקחים הנוספים, ובהחלטתו אשר ניתנה בתום הדיון ציין כי: "לא ראייתי לשול המפקחים שהתייצבו היום. בכוונתי להמשיך ולהתחבט בשיקולים בהליך זה, ובשלב ביניהם לבחון היתכנות, מבלישמי מהצדדים יפתח ציפויות". כמו כן, בית המשפט המחויז הורה על קבלת חוות דעת יחידת האיזוק האלקטרוני בדבר היתכנות התקנת איזוק בבית הקרובים, וכן הורה למפקחים הנוספים לחתום על ערבות בסך של 10,000 ש"ח במצוירות בית המשפט להבטחת פיקוחם על העורר.

9. בהמשך לכך, בהחלטתו מיום 19.6.2019 הורה בית המשפט המחויז, לבקשתו של העורר, כי שירות המבחן יבחן את התאמתם של שני מפקחים נוספים למשימת הפיקוח.

10. בתסוקירו המשלים מיום 30.6.2019 העירק שירות המבחן כי המפקחים הללו מבינים את הנדרש מהם במסגרת משימת הפיקוח, ואולם הם אינם מעורבים די הצורך בעולמו הפנימי של העורר, וכן אינם מכירים בחלים הביעתיים בתנהלותו הכלכלית, העומדים בסיס מעצרו. לפיכך, צוין כי המפקחים עלולים להתקשות להציב בפני העורר גבולות ולהפחית, ברמה הנדרשת, את המסוכנות הנש��ת ממנה. שירות המבחן הוסיף עוד כי לנוכח מצבם התעסוקתי של המפקחים, ספק אם הם יכולים לבצע מבחן כלכלי במשימת הפיקוח לאורך זמן. לאור הקשיים האמורים, שירות המבחן נמנע מהמליץ על שחרורו של העורר לחלופת מעצר או על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

11. בדיעו שהתקיים בבית המשפט המחויז ביום 7.7.2019 טען העורר, בין היתר, כי המפקחים הנוספים, אשר בית המשפט המחויז התרשם מהם לחיווב, כמו גם מיקומה של החלופה המוצעת, המרוחקת מביתו של העורר – מאיןם את מסוכנותו, ומכך יש לקבל את הבקשה לעיון חוזר.

בהחלטתו אשר ניתנה בתום הדיון דחה בית המשפט המחויז את בקשת העורר לעיון חוזר, וזאת משום שלא חלף די זמן מההחלטות הקודמות וכן לא חל שינוי בנסיבות. יתר על כן, בית המשפט המחויז ציין כי הערכת מסוכנותו של העורר על-ידי שירות המבחן נותרה בעינה וכן כי לא מתקיימים במקורה זה "טעמים מיוחדים" המאפשרים להסתפק במעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני, וזאת, בין היתר, לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לעורר.

על החלטה זו של בית המשפט המחויז נסב העරר דן.

הערר דן

12. במסגרת הערר טוען העורר, בעיקרו של דבר, כי חל במקרה זה שינוי נסיבות אשר מצדיק את שחרורו לחלופת מעצר או את מעצרו באיזוק אלקטרוני. לטעنته, בית המשפט המחויז הורה על קבלת חוות דעת בדבר היתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני בעניינו. בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה, אושר כי אכן יש היתכנות ככל שית顯ן קו בזק, ולפיכך ראוי היה להורות על מעצרו באיזוק אלקטרוני. כמו כן, טוען העורר כי בית המשפט המחויז חקר את המפקחים הנוספים

ומצא אותם ראויים, אף הורה להם לחתום על ערביות. בנוסף, טוען העורר כי המלצה השירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, וכן כי היעדר הערכת מסוכנות על-ידי שירות המבחן אינה מצבעה, בהכרח, על מסוכנותו של העורר לציבור. עוד טוען העורר כי הוא מצוי במעצר מאז 19.2.2019, וחלוף הזמן מצדיק אף הוא להעתר לבקשה לעיון חוזר.

13. בדין שהתקיים לפני ביום 15.7.2019 טענה המדינה כי לא חל שינוי נסיבות המצדיק עיון מחדש בהחלתו של הקודמות של בית המשפט המחויז בקשר למעצרו של העורר. עוד נטען, כי רמת המסוכנות הנשקפת מן העורר היא גבוהה, כפי שעולה מנסיבות ביצוע העבירה ומהעובדה שהעורר מצוי בחובות ומשכך הוא עלול לשוב ולבצע עבירות. עוד טענה המדינה כי שירות המבחן המליך שלא לשחרר את העורר לחלופת מעצר, ולא היה מקום לסתות מהמלצתו זו.

דין והכרעה

14. לאחר שעניינו בערר ושמעתה את טענות הצדדים בדין שהתקיים לפני, הגיעו לכל מסקנה כי דין העරר להידחות.

בית המשפט המחויז קבע כי לא חל שינוי בהערכת המסוכנות הנשקפת מן העורר על-ידי שירות המבחן, אשר כאמור התקשה להעיר את המסוכנות, וכן כי לא עליה בידי העורר להציג חלופה שתניח את דעתו של בית המשפט המחויז, בהתבססו על הערכת שירות המבחן בעניין זה. שירות המבחן נדרש לעניינו של העורר מספר פעמים ולא המליך על מעצרו בפיקוח אלקטרוני או על שחרורו לחלופת מעצר. זאת, בין היתר, משום שבמקרה שזכה העורר, אשר לא היה בהם, לפי הערכה, כדי לאין את מסוכנותו. לעניין זה נקבע לא אחת כי יש לייחס להמלצות שירות המבחן לידי משמעותי (ראו למשל: בש"פ 2076/2019 מדינת ישראל נ' ابو רק'יק, פסקה 13 (20.3.2019)). לפיכך, לא ראוי להתערב בקביעתו של בית המשפט המחויז לפיה אין בחלופות שהוצעו על-ידי העורר, לרבות המפקחים שהוצעו, כדי לאין את המסוכנות הנשקפת ממנה. זאת, בין היתר, אף בהתחשב בחומרת המעשים המיוחסים לעורר.

15. בשולי הדברים עיר, בהתייחס לטענות העורר כמפורט לעיל, כי ראי, בכלל, להורות על קבלת חוות דעתה של יחידת האיזוק האלקטרוני בדבר היתכנות התקנת איזוק רק לאחר שבית המשפט מגיע למסקנה כי ניתן במרקחה הקונקרטי להסתפק במעצער באיזוק אלקטרוני. הפניה שלא לצורך לקבל חוות דעת כאמור, גורמת לבזבוז משאבים מיותרם, וכן יוצרת ציפייה לגיטימית אצל הנאשם בדבר תנאי מעצרו (זה אף אם בית המשפט מצין כי אין לפתח ציפיות בדבר). לפיכך, אני סבורה כי אין לעשות כן אלא בנסיבות מיוחדות, המצדיקות לרשות את העגלה לפני הסוסים. בהקשר זה אוסיף עוד כי ספק אם גם יש מקום להחטים מפקחים על ערביות טרם החלטה סופית בעניין תנאי המעצר (ראו: בש"פ 19/4500 דיאב נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (16.7.2019)).

16. אזכיר את המובן מלאיו, כי אין בהחלטה זו כדי לשלוות את שחרורו של העורר לחלופת מעצר או את מעצרו באיזוק אלקטרוני בעתיד, ככל שיחול שינוי בנסיבות או אם יתקיימו התנאים אשר יהיה בהם כדי לאין את מסוכנותו.

17. סוף דבר: הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו בתמוז התשע"ט (18.7.2019).

שפטת